

INDIVIDUL INVIZIBIL

de *Daniel Lucescu*

De ce a folosit președintele George W. Bush dreptul său de veto numai de două ori de când este președinte și de fiecare dată pentru a se opune unei legi care urma să aloce fonduri federale pentru cercetarea în domeniul celulelor stem ale embrionului uman?

Omul de-a lungul timpului a făcut mari progrese în cunoașterea științifică dar odată cu aceasta a crescut și responsabilitatea morală în folosirea acestor descoperiri.

„Individul invizibil” la care mă refer este embrionul uman care este atât de mare „.....” cât unul din punctele ce le vedeți. Dacă mult timp în existența umană, omul nu putea decât să fie uimit de miracolul perpetuării vieții, și să se exprime numai în termeni poetici, astăzi știința a făcut posibil ca omul să se joace de-a „dumnezeu”.

Intr-adevăr regele David cu o mie de ani înainte de Cristos nu a putut decât să exprime laude la adresa lui Dumnezeu gândindu-se cum din ceva invizibil a devenit o ființă umană cu destinul său la discreția unui Dumnezeu plin de îndurare. „Tu mi-ai întocmit răunchii, Tu m-ai țesut în pânțele mamei mele: Te laud că sunt o faptură așa de minunată. Minunate sunt lucrările Tale, ce bine vede sufletul meu lucrul acesta! Trupul meu nu era ascuns de Tine, când am fost făcut într-un loc tainic, țesut în chip ciudat, ca în adâncimile pământului. Când nu eram decât un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau; și în cartea Ta erau scrise toate zilele care-mi erau rânduite, mai înainte de a fi fost vreuna din ele. Cât de nepătrunse mi se par gândurile Tale, Dumnezeule și cât de mare este numărul lor!” (Psalmul 139.) Oare aceste meditații pot fi privite doar cu simpatie literară pentru capacitățile poetice ale unui rege naiv, care nu știa ce știm și suntem capabili noi astăzi să înfăptuim?

Cred că pe măsură ce posibilitățile omului, de a interveni în lumea creației lui Dumnezeu cresc, crește și responsabilitatea etică pentru modul cum sunt folosite. Din totdeauna dreptul de a da viață și dreptul de curma viața umană este rezervat numai lui Dumnezeu. Pentru mine gândindu-mă serios la ceea ce se întâmplă în zilele noastre este singurul principiu, care ne poate călăuzi în tot mai complicata lume a științei cu „împotrivirile ei”, „pe nedrept numite astfel”.

Pe de altă parte chiar și guvernele statelor recunosc că trebuie impuse limite și reglementări legale aventurii cercetării științifice.

Senatul American a votat în aprilie 2007 cu 63 contra 34 voturi, o lege care aloca fonduri federale pentru cercetare în vederea obținerii de celule stem din embrionii umani aflați disponibili în clinicile pentru fertilizarea în vitro.

Acum, în 6 iunie 2007 Camera Deputaților la rândul ei a votat o lege cu același conținut cu 247 contra 176 voturi. Ambele instituții au nevoie de două treimi din voturi pentru a trece peste veto-ul promis de președintele Bush împotriva oricărei legi care ar permite obținerea de celule stem prin distrugerea vieții embrionului uman.

O încercare de a obține o asemenea lege este oprită de folosirea dreptului de veto petru prima oară de președintele Bush în 19 iulie 2006.

Anul acesta președintele Bush a declarat cu aceasta ocazie:

„Dacă această legislație devine lege, ea va obliga plătitorul de taxe american, pentru prima dată în istoria noastră, să susțină în mod deliberat distrugerea embrionului uman. Eu am declarat cu claritate Congresului și poporului american ca nu voi permite ca națiunea noastră să treacă peste această graniță morală.” „Să distrugi viața umană în speranța salvării unei alte vieți omenești nu este etic și nu este singura opțiune posibilă pentru noi.”

De cealaltă parte Democrații au declarat „Intenționăm să continuăm să promovăm această lege până vom avea un președinte „pro-stem cell” și un „pro-stem cell” Congres.

În condițiile acestea s-ar părea că soarta „individului invizibil” are șanse să se schimbe în următorii ani, deși și în prezent sunt mulți „indivizi” sacrificați pe altarul științei.

Legea federală permite de altfel în prezent orice formă de cercetare privind celulele stem, chiar și cele din embrionul uman, care cauzează distrugerea acestuia. Fondurile necesare sunt obținute din fondurile unor state care au aprobat suportul financiar, Connecticut, Illinois, California, Maryland și New Jersey și diferite organizații private.

Totuși președintele Bush a aprobat fonduri din bugetul federal în 9 august 2001, pentru cercetarea embrionilor existenți la data respectivă în clinicile de fertilizare în vitro, ceea ce l-a făcut pe Dr. James

Dobson la acea dată să se declare dezamăgit „Omorârea embrionilor chiar dacă asta s-a întâmplat în trecut nu este justificată niciodată pentru progresul cercetării științifice.”

Dar până la urma de ce râvnesc atât de mult oamenii de știință după embrionii aflați în clinicile de fertilizare sau după cei pe care i-ar putea produce ei înșiși în laboratoare? Și apoi de ce se opune președintele Bush alocării de fonduri și alte organizații creștine de a fi folosiți embrionii umani în scopul cercetării prin distrugerea lor și obținerea în final a celulelor stem.

Ce este o celulă stem și ce foloase poate aduce omului obținerea ei?

Fiecare celulă din corpul uman provine în ultimă instanță din embrionul format în urma unirii spermatozoidului bărbatului și ovulul femeii. Corpul uman este constituit din peste 200 de tipuri de celule specializate. Toate aceste tipuri de celule provin din așa numitele „celule stem” aflate la început în embrion care au calitatea că se multiplică ele însele în același tip de celule stem și în același timp se multiplică specializându-se în cele peste două sute tipuri de celule care compun complexul organism uman ce se dezvoltă după fertilizare în pântecul mamei, și continuă după naștere toată viața.

Astfel avem celule stem în embrionul uman și „celule stem adulte” ascunse adânc în organele omului înconjurate de milioane de celule ordinare și care ajută la producerea de noi celule ordinare necesare trupului uman.

CELULELE STEM sunt folosite de oamenii de știință în tratamentul medical ce înlocuiește celulele pierdute cele care sunt bolnave. În 1998 cercetătorii de la Universitatea din Wisconsin au recoltat cu succes prima celulă stem dintr-un embrion uman viu, operațiune în urma căreia embrionul a fost distrus.

Tratamentul folosind celule stem adulte nu este nou. În 1956 s-a făcut primul transplant cu succes de măduva osoasă pentru tratarea leucemiei și apoi în anii următori pacienți cu cancer au primit după chemoterapie, celule stem ale lor personale după ce au fost „curățate”.

Celule stem adulte pot fi recoltate din diferite organe care au nevoie constantă de aprovizionare de celule noi, cum ar fi sângele, pielea, măduva osoasă, țesutul creierului, sângele din cordonul ombilical, placenta etc. Celule stem adulte au limitări că produc un număr limitat de tipuri de celule, nu se găsesc în toate țesuturile, și sunt dificil de identificat, recoltat, menținut și crescut în laborator.

Aceste limitări i-au făcut pe oamenii de știință să se îndrepte spre o altă sursă de celule stem „individul invizibil”, embrionul uman. Și unde se găsesc embrioni umani conservați prin înghețare și rămași în urma fertilizării? Clinicile de fertilizare in vitro care de câțiva ani ajută familiile care nu pot avea copii din motive de infertilitate sau altele. Este de fapt conceperea unui copil în afara corpului uman al mamei. Primul copil născut în România, în urma fertilizării in vitro făcută cu succes de doctorul Ioan Munteanu, în Centrul de Fertilizare Artificială din Timișoara, a avut loc în 1996. Am aflat că îl cheamă Daniel Ioan și la 6 februarie 2001 a împlinit 5 ani.

„Dar fertilizarea in vitro nu este foarte curată moralmente” a spus Joni Eareckson Tada. „Cuplurile creștine ar trebuie să înțeleagă problemele inerente ce apar în legătură cu procedura ce este în prezent în aceste clinici”.

Pentru fertilizarea in vitro sunt produși mai mulți embrioni, care sunt apoi depozitați și înghețați și eventual folosiți în cazul unei nereușite fertilizări anterioare. Dacă procedura a reușit din prima încercare ceilalți embrioni rămași pot fi distruși sau păstrați pentru o nouă naștere în cazul în care donatorul dorește să aiba încă un copil sau cineva vrea să adopte un embrion.

Având în vedere această procedură de distrugere a embrionilor rămași în urma fertilizării in vitro, face ca această procedură să fie la fel de imorală ca distrugerea embrionului în vederea obținerii de celule stem. Earickson Tada este decisă să nu treacă peste această linie morală chiar asumându-și condiția de a rămâne în căruciorul ei pentru persoane cu handicap.

Family Research Council din America a adunat probe despre 72 de succese medicale când s-au folosit celule stem adulte, ceea ce nu pune nici o problemă morală în comparație cu folosirea celulelor stem din embrion uman distrus ca urmare a procedurii.

De fapt Biserica Catolică se opune producerii de embrioni umani în afara corpului uman, chiar și ca parte a tratamentului de fertilitate.

În ciuda a ceea ce citim în presa liberală, celulele stem din embrion nu au demonstrat încă beneficii terapeutice pe vreun pacient. Oamenii de știință admit că există încă un drum lung de parcurs pentru a controla procesul complicat deși rapid de creștere și dezvoltare a celulelor stem recoltate din embrion. Academia Națională de Științe a Statelor Unite recunoaște într-un material produs pentru publicul larg cu scopul de a înțelege celulele stem, că este nevoie de mulți ani, decade chiar, de a ajunge de la cercetările de bază la aplicarea terapeutică. Aceasta este adevărat cu privire la orice tratament medical, inclusiv noi medicamente, noi proceduri și echipament medical.

De asemenea sunt probleme legale și sociale de rezolvat înainte ca tratamentul cu celule stem să fie disponibil pentru toți.

„Individul invizibil” este râvnit de oamenii de știință din cercetare, pentru a-i recolta cu prețul vieții lui celulele stem cu probabilitate că va salva „indivizi vizibili” aparent mult mai prețioși în ochii societății, este la discreția cuplurilor infertile și nu numai, poate și a altora cu mofuri discriminatorii care pot decide câți să trăiască și câți pot să fie distruși și mai este vânată posibila lui existență de aventurieri sexuali pentru a evita o sarcină nedorită ce ar distruge plăcerea lor egoistă, a instinctelor lor scăpate de sub control.

O reclamă publicitară la un așa zis produs contraceptiv sună foarte liniștitor pentru cineva care nu știe dacă a rămas însărcinată sau nu „Ai 72 de ore să ștergi ultima noapte.” Aceste pastile care se declară contraceptive pot fi considerate mai degrabă pastile avortive pentru că previn implantarea pe peretele uterului mamei a ovulului fertilizat. Când începe viața de fapt?

Biologic viața umană începe la concepție când spermatozoidul bărbatului se unește cu ovulul femeii. Această nouă viață sub forma embrionului este 100% umană completă cu 46 de cromozomi și cu codul lui sau al ei genetic.

Acest embrion crește și se dezvoltă prin toate stadiile vieții: embrion, făt, nou născut, copil, adolescent și adult. „Individul invizibil”, embrionul a fost văzut pentru mult timp în istoria omenirii numai de Dumnezeu, omul creat după chipul lui Dumnezeu, a ajuns să-l vadă și chiar să poată să opereze ca un „Dumnezeu” asupra lui dar trebuie să-și restrângă activitatea în limitele legii morale „Să nu ucizi”. Dacă încălcarea acestei legi morale se făcea de multe ori involuntar de către oameni care nu au știut exact cum stau lucrurile cu „individul invizibil” astăzi oamenilor de știință li se cere o responsabilitate pe măsura progresului în cunoaștere, ca de altfel și nouă mai puțin calificați științific dar informați. Căci cui i se dă mult, i se cere mult.